

Dos aspectes de l'homenatge a Pau Casals que el gravador n'ha fet un sol clixé.

Fcts. Llovet i Fort

La Festa Major

Notes del carnet de Piàcid

DIMECRES

Dimecres, vigília de la festa. A Casa la Ciutat tot són preses a esborrar el «678 d'Octubre»: col·locar el nou rellotge i les portes de ferro. Diem que aquestes són una bona obra de serralteria que acredita En Josep Mas... Els agutzils corren d'ací d'allà amb plecs i convits de l'Alcaldia qels actes oficials.

A tot arreu hi ha cartells i cartellets i prospectes de la festa a punt de començar. De molts cartells oficials n'ha estat tret una ratlla: la que diu «Festes religioses». Res, una ratlla que ha portat molt enrenou.

A migdia no hi ha tronada, malgrat el que diu LA GRALLA d'ahir que ha sortit avui.

El vespre llueix l'enllumenat a l'Ajuntament. Un enllumenat burgès, no gens subversiu com ho era el de l'any passat. Al campanar també hi ha llum de festa major. Amb el consegüent disgust dels anti-clericals que encara no saben que el campanar és del poble. Com ho eren les campanes l'octubre del 34.

Els aparadors de les botigues vessen de llum. En molts hi ha la figura ferrenya de Pau Casals.

Els gegants i els nans han fet el primer tomb per la ciutat... El Parc sembla Xauxa. Sonen totes les orgues, eixorden tots els altaveus, ronquen totes les gramoles, xisclen cent xiulets i tot-hom crida i atabala. És la fira!

A la cantonada del carrer d'En Sans, la taca llampant de color i de claror del nou bar de l'hotel Europa, lla on hi havia la quadra i el garatge. Mireu que aquest Pacol!..

A casa En Josep Coma hi veiem llum i saludem En Morató que ja ha vingut de Madrid. No hi ha dubte: demà comença la festa.

DIJOUS

Dijous. Bon dia! I bon mercat de festa major... Gent. Molta gent! A la Plaça i a tot arreu. Al Parc, fira de «promiscuació»: palaus, barraques, artistes ambulants, animals exòtics dels colors més absurds i vedells i vaques i garrins del Vallès.

A migdia, dansa a la sala de la Unió. De seguida, a retratar-se. Després, a dinar. Que el retrat del vestit és primer que un dinar de festa major.

A les tres de la tarda, la Plaça és un immens femer amb les deixalles del mercat. Passem

Més tard, homenatge en memòria del doctor Fàbregas, al pati de l'Hospital; futbol al camp del Granollers; primer ball a l'envelat de L'Alhambra; obertura de la II Exposició d'Artistes Granollerins a les Escoles Pereanton i de l'Exposició Vernet lla on era altre temps la Sala Edison.

A la nit anem de «Rigoletto», a La Unió Liberal. Saludem el director d'«Heraldo de Madrid», amb la seva esposa i fill. Al Casino ja hem saludat Josep Pujol i Josep Palaus.

Amb aquest «Rigoletto» no ens hem lluit pas gaire. Més que de festa major, és de quaresma. La festa al palau del Duce és para homes solos. I el tenor i el baríton s'han canviat els papers. El tenor hauria hagut de fer el «Rigoletto». Així la senyoreta Espinalt — senyoreta encara en aquella hora — no s'hauria vist en el compromís de fer veure que accedia a la seva declaració d'amor feta amb totes les agravants d'alevosia y nocturnidad, i amb aquella cara de còmic congestionat i aquelles cames autèntiques de can Garrell. Ens han dit que amb aquest «Rigoletto», el vell tenor ha complert una prometença. Potser sí. Però Maria Espinalt no ha volgut repetir el *mio caro nome*, tot i que li ha valgut la única ovació de la nit. Llàstima, perquè per vuit pessetes que costava el seient...

En anar-nos en al llit ens assabentem que el noi Margall ha ressuscitat. Visca!

DIVENDRES

Divendres i dia 30. Ens llevem amb la bocassa del «Rigoletto»... i dels primers àpats de festa major. A migdia anem a l'homenatge a Pau Casals.

Després del *besamanos*, a la Plaça engeguen la tronada i la comitiva es dirigeix al Parc. Al carrer de Santa Esperança hi ha catifa (?). Al Parc hi ha una munió de fotògrafs. Saludem molts amics: Miquel Llor, Pau Fort, Josep Julivert, En Plantada i molts altres músics i que no són músics. Com el gran Manolo Hugué, que ha vingut de Caldes per a ésser a l'homenatge.

El cant de «L'Emigrant» *ad libitum* per un grup de cantaires de l'Orfeó i el cor Amics de la Unió amb la cobla Vilaró... Parlaments de Frederic Riera, de l'Alcalde i de Pau Casals... La nova plaça on hi havia el viver d'arbres de l'estació té ja un nom, un nom gloriós: «Plaça de Pau Casals».

El Mestre va amb l'Alcalde, autoritats i convidats a visitar la Biblioteca Popular, l'Exposició i el Museu. Pau Casals s'admira de la Biblioteca, fa grans elogis dels nostres artistes i manifesta el seu interès i simpatia pel naixent Museu.

S'han acabat els balls matinals als envelats de L'Alhambra i La Unió Liberal, tots dos del Xato Petit i tots dos molt bonics. Sobretot amb claror de nit.